

Sjökapten från Kotka – Juhani Reingoldt

Juhani Reingoldt har under 40 år tjänstgjort på sammanlagt 22 fartyg i alla möjliga uppgifter från mässpojke till kapten.

I Kotka, nära tätorten Karhula bor i ett förtjusande egnahemshus pensionerade sjökapten Juhani Reingoldt. Han har bakom sig en 40 år lång arbetsinsats i rederiet Finnlines. Till en början skötte han uppgifterna som ekonomibiträde år 1957. År 1997 avgick Reingoldt som sjökapten med pension.

Juhani Reingoldt kan ha varit omkring 13–14 år gammal, då han med sina kamrater cyklade omkring i den nuvarande hamnen Kantasatama och såg de ståtliga fartygen vid kajerna. Från kabyn ombord kändes doften av mat, tjärdoften i hamnen väckte hos de halv vuxna pojkarna intresset för båtar och för livet till sjöss.

Det bästa enligt Juhani var då pojkarna fick pepparkakor från de brittiska båtarna, en sällsynt läckerhet i det efterkrigstida Finland. Och jänkarna gav pojkarna tuggummi som dåför tiden inte alls fanns i affärerna i Finland. Därefter behövde han inte fundera länge på sin framtida levnadsbana. Livet till sjöss lockade dag för dag alltmera.

Juhani Reingoldt är barnfödd i Kotka, men han har också bott i Kymmene och Karhula, som sedan år 1957 har hört till Kotka.

Som mässpojke till Amerika

På våren 1957 fanns det på rederiet Finnlinessen plats ledig för en mässpojke, som Juhani Reingoldt fastnade för. Den unge mannen var 17 år, och därför behövde han för tjänsten till sjöss skriftligt tillstånd av far och mor. Myndig blev man vid den tiden först vid 21 års ålder.

Till mässpojken ålogganden hörde städningsarbeten både i mässen och på däck. Båten var m/s *Finntrader* som seglade på Amerika-linjen i riktning mot "Stora Västern" och New York! Vilken upplevelse, en erfarenhet, som fick ynglingen att kippa efter andan.

– Förenta Staterna var ett stort och förunderligt land, men överlägset i sitt slag var New York. Staden var full av sådant som man i Finland inte ens kunde drömma om. Det var Manhattan och skyskraporna, den livliga trafiken, massor av människor, alla åthävor av stora världen, minns Juhani.

– I barerna fanns det television, med hela åtta kanaler, visst var det märkligt. I Finland hade televisionen endast program på försöksstadiet.

Och det märkvärdigaste, i barerna kunde man dricka CocaCola med hamburgare, en helt ny sensation för pojken från Finland.

– Saken är klar, om det är så här ute i världen, så är det sjöfarande jag vill bli, funderade Juhani Reingoldt.

Längre fram kom han också till, Boston, Baltimore och Philadelphia, och så blev han förtrogen med Nord-Amerikas östkust. Till Amerika fraktade man med båt finländska exportprodukter som papper, cellulosa och trävaror. Hemåt hade man med sig kol och post som sändes ytledes. Båtresan tur och retur räckte två veckor.

Arbete och studier växelvis

I februari 1958 tog Juhani Reingoldt nästa steg i sin karriär och blev lättmatos. Snart blev det också dags för armén. Militärtjänsten gjorde Juhani Reingoldt på Sveaborg i en maritim miljö, även om det var i infanteriet vid Vasa kustbatteri, som då var förlagt till Sveaborg.

– Det var bäst att avverka armétjänsten, så att man sedan var fri att igen segla på de sju haven.

År 1964 blev studieplatsen sjöfartsinstitutet i Kotka för styrmanskursen. Därifrån gick Juhani igen till sjöss, nu som tredje styrman.

Juhani Reingoldt minns att det på 1960-talet var lätt att få arbetspraktikplats på båtarna.

– Och med arbetsförtjänsten ombord bekostade man följande studieår.

I 1960-talets Finland kände man inte till statsgaranterade studielån, så att var och en fick själv försöka finansiera studietiden så gott han kunde.

Så växlade arbete och studier med varandra som brukligt är i den här branschen.

Och efter varje kurs fick man mera makt och ansvar, tills man hade kaptensbrevet i sin hand. Då man hade sjökaptensgaloner på ärmen såg också mor ut att vara stolt öve sin son.

Hela karriären på Finlines

Juhani Reingoldt seglade under hela sitt yrkesliv på Finnliness fartyg. Om sin arbetsgivare har hn endast gott att säga.

– I synnerhet var sjömännens arbetshälsovård före sin tid. En sjuksköterska kom ombord medan fartyget låg i hamn, och människorna fick vård individuellt, inte endast som en del av en produktiv helhet. Ombord talade man om båtar och

naturligtvis också om kvinnor. Jag frågade Juhani Reingoldt varför man talar om båtar som kvinnor, alltså på engelska med ordet she/hon.

– Båtarna är kvinnor, därför att de ofta är så svåra att styra, och de ser ut att ha en egen vilja. Kanske ingår i det också en liten förhoppning om en lyckosam seglats, båtarna hade ju under segelfartygens tidevarv alltid kvinnor som galjonsfigurer.

Två stora kärlekar

På tal om de stora kärlekarna i livet kommer Juhani Reingoldt in på m/s *Finnalpino*, där han tjänstgjorde som fartygets kapten i tio år 1974-1983. På båten fraktades bl.a. frukt, fosfat och styckegods. till Finland.

Destinationshamnen var ofta vid Medelhavet. Och därför har Juhani mycket ofta varit i Italien och Egypten. Exportvaror var produkter från finländsk pappersindustri, I början hade man också med sig hem personliga presenter som kläder och kaffe.

Den tidigare personalen från Finnalpina har alltjämt kontakt med varandra och träffas vart fjärde år. Nästa år skall båtfolket samlas i Sulkava för en weekend.

Ja, och den andra stora kärleken var givetvis den egna hustrun, nu redan hädangången. I familjen föddes två söner **Tero** och **Teemu**. Tero är välbekant för många sjöfarare, då han tidigare tjänstgjorde på sjömanskyrkan i Raumo. Numera arbetar Tero som diakon i Urais församling.

Kotkas son 70 år

Vi påminner oss Juhani och jag **Juha** Watt **Vainios** texter som blev örhängen och uttryckte vår förtjusning över hur snärtiga och träffande de kan vara.

– Vainios texter är fantastiska och genomlysta av en äkta Kotka- stämning. Samma erfarenheter av Kotka- stämning är gemensam för männen. Vainio (1938-1990) och av samma årgång Reingoldt. Nära hans hjärta är också verksamheten i Lions, som han deltar i året om. Juhani är den här terminen ordförande för regionen Kotka-Fredrikshamn, så att han är i gång nästan alla dagar i veckan.

Juhani fyller i höst 70 år, och han ämnar resa med sina söner till Gran Canaria för att fira sin bemarkelsedag.

– Innan dess har vi förhoppningsvis en vacker sommar och möjlighet att röra oss ute i naturen på utfärder och plocka bär och svamp. Dessutom väntar motorcykeln i garaget på att få komma ut på vägarna.

Juhani Reingoldt vill önska alla hjärtligt välkomna till Kotka till sjömanskyrkans sommarfest, där han också själv ämnar vara med.

Text och bilder: Anne Valtonen, översättning: Märta von Schantz

Hemma hos Juhani Reingoldt finns en för honom viktig båt, en miniatyrmodell av fartyget m/s Finnalpino.